

ODKRYCIE

Jaskinia Dechenhöhle została odkryta w 1868 r przez dwóch robotników kolejowych, którzy przy zabezpieczeniach skalnych na odcinku Letmathe – Iserlohn zgubili swój młot. Schodząc po linie przez szczelinę, znaleźli się nagle w grocie, która była rozprzestrzeniona

Daleko w górze.

TWORZENIE I POWSTANIE JASKINI

Jaskinia znajduje się w zniżonym wapniu. Poprzez wydzielanie dwutlenku węgla (CO_2) wapń rozpuszcza się. Przez tysiące lat rzeka wymywała jaskinię.

Dzisiaj rzeka płynie 25 m pod jaskinią, w niżej położonej Jaskini mnącej.

Wody deszczowe przesiąkające przez górę uwalniają małe ilości CaCO_3 (Calciumcarbonat).

W jaskini wydziela się CO_2 w powietrze, przez co powstaje CaCO_3 . Jest to podstawa do powstawania wapnia naciekowego. Nacieki zwisające z góry noszą nazwę STALAKTYTY a z dołu STALAGMITY.

3 m ponad linią kolejową znajduje się wejście do pierwszej przestrzeni jaskini, której sklepienie wygląda jak kopuła kościelna i taką też nosi nazwę. Nad wejściem widnieje 1868 – jest to rok odkrycia jaskini. W tylnej części próżni skalnej znajdują się liczne połamane kamienie, jak również wapień naciekowy który kształtem przypomina Świętą Rodzinę.

Poprzez niski tunel (GLETSCHERGROTTE) można dotrzeć do chodnika gdzie widać kolumny z wapnia naciekowego, a niektóre wyglądają jak firany. Stamtąd prowadzi tunel w kierunku zachodnim aż do Groty organowej. Na ścianie wapień naciekowy kształtuje obraz przypominający organy. Na dalszym odcinku drogi widać dużo ukształtowanych obrazów z wapnia aż do Hali królewskiej. Na południowej ścianie zobaczyć można bardzo wyraźne ławki wapienne skierowane 70° na zachód.

Na kamieniach są dobrze rozpoznawane ramienionogi.

Przy wyjściu z Hali królewskiej stoją dwa potężne stalagmity starszej generacji. Od 1999r prowadzone są geologiczno – paleontologiczne wykopaliska. Zwiedzający mogą na ścianach zobaczyć kości niedźwiedzi skalnych. Kształt groty nazwany został Grotą ambonową.

Po środku sklepienia jaskini wisi „żyrandol „. Możliwie najpiękniejsza grupa stalaktytów w Dechenhöhle. W kierunku południowym znajduje się stare wyjście z wieloma rozgałęzieniami.

Schodami 8 m w górę przechodzi się z Groty ambonowej do Groty Syreny, w której powstał magiczny staw poprzez spadające skały. Przez kanion schodami w dół przechodzi się do „krypty „ gdzie wapń naciekowy kształtem przypomina trumnę.

Na tylnej ścianie widnieje wapienna firana z czerwono – brązowymi pasami, co wskazuje na tlenek żelaza.

Dalej droga prowadzi do Groty palmowej której wyjątkowym szczegółem jest 2,80 m wysoka kolumna palmowa. W tyle widać dużo małych i dużych basenów z wapnia naciekowego. Ściany Groty kryształowej pokryte są skamieniałymi rafami wapiennymi, gąbkami wapiennymi i koralami. Na dole i po bokach basenu ukształtowały się tysiące małych kalcytów kryształowych.

W dalszym ciągu korytarza zobaczyć można osad powstały poprzez zawalenia. Na starych fotografiach zobaczyć można powalone bloki skalne na spodzie korytarza. Prowadzący tunel ukształtowany jest poprzez wysadzania i wykopaliska.

Przed sztucznym tunelem 2 m pod ozdobnym spiekem wapnia naciekowego dokopano się do warstwowych gleb. Na ścianach można rozpoznać rozciągające spieki ujawniające różne formacje kamienia wapiennego i odkładające osady z ostatnich 400.000 lat.

Na zachodnim krańcu jaskini znajduje się szczelina wypełniona osadem i opadłymi blokami skalnymi. Ponieważ jaskinia leży parę metrów pod powierzchnią, była prawdopodobnie przez otwarte szczeliny zabezpieczona osadem. 20m przed tym od ogrodu prowadzi sztuczna sztolnia na światło dzienne.

Serdecznie zapraszamy do odwiedzenia muzeum (dla zwiedzających jaskinię , wstęp bezpłatny)! Muzeum zostało w 2006r otwarte i zajmuje się tematyką jaskini ; tworzenie i powstawanie jaskini, geologii, paleontologii, biologii, archeologii oraz historyczne aspekty. Specjalne wystawy i filmy informują Państwa o aktualnych poszukiwaniach i wykopaliskach.